

பாரத ரத்னா விருது வென்றவர்கள்

சி.ராஜகோபாலாச்சாரி	இந்தியாவின் கடைசி கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார். இவர் சுதந்திரக் கட்சியை நிறுவினார். எம்.கே.காந்தியின் மனக் காப்பாளராக இருந்தார்.	தமிழ்நாடு	1954
சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன்	இவர் இந்தியாவின் முதல் துணை ஜனாதிபதி ஆவார். நாட்டின் இரண்டாவது ஜனாதிபதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.	தமிழ்நாடு	
சி.வி.ராமன்	அறிவியல் துறையில் நோபல் பரிசு பெற்ற முதல் ஆசிய விஞ்ஞானி ஆவார். இயற்பியலில் 'ராமன் சிதறல்' கண்டுபிடிப்புக்காக நோபல் பரிசு பெற்றார்.	தமிழ்நாடு	
பகவான் தாஸ்	இவர் மகாத்மா காந்தி காசி வித்யாபீடத்தின் இணை நிறுவனர் ஆவார். பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டதற்கும் பெரும் பங்களித்தார்.	உத்தரப்பிரதேசம்	1955
எம். விஸ்வேஸ்வரய்யா	அவரது பிறந்த நாளான செப்டம்பர் 15ஆம் தேதி நாட்டில் பொறியாளர் தினமாக கொண்டாடப்படுகிறது. சிவில் இன்ஜினியரான இவர், நாட்டின் அனைத்து மேம்பாட்டிற்கு பெரும் பங்காற்றியவர்.	கர்நாடகா	
ஜவஹர்லால் நேரு	இந்தியாவின் முதல் மற்றும் நீண்ட கால பிரதமர் ஆவார். இந்த விருதை பெறும் போது அவர் பிரதமராக இருந்தார்.	உத்தரப்பிரதேசம்	
கோவிந்த் பல்லப்	உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தின்	உத்தரகாண்ட்	1957

பந்த்	முதல் முதலமைச்சராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஹிந்தியை தேசிய மொழியாக்க தீவிர ஆதரவாளராக இருந்தார்.		
தோண்டோ கேசவ் கர்வே	இவர் ஒரு சிறந்த சமூக சீர்திருத்தவாதி. பெண் கல்வி மற்றும் விதவை மறுமணம் ஆகியவற்றின் மூலம் பிரபலமானவர். விதவை திருமண சங்கத்தை நிறுவினார்.	மகாராஷ்டிரா	1958
பிதான் சந்திர ராய்	இவர் நவீன மேற்கு வங்கத்தினை உருவாக்கியவராக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். அவரது பிறந்த நாளான ஜூலை 1ஆம் தேதி தேசிய மருத்துவர்கள் தினமாக நாடு முழுவதும் கொண்டாடப்படுகிறது.	மேற்கு வங்காளம்	1961
புருஷோத்தம் தாஸ் டாண்டன்	உத்தரபிரதேச சட்டப் பேரவையில் சபாநாயகரானார். இந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஆக்குவதை ஆதரித்தார். 'ராஜரிஷி' என்று அழைக்கப்பட்டார்.	உத்தரப்பிரதேசம்	
ராஜேந்திர பிரசாத்	இந்தியாவின் முதல் ஜனாதிபதியாக பதவியேற்றார். மகாத்மா காந்தியுடன் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.	பீகார்	1962
ஜாகீர் உசேன்	இவர் இந்தியாவின் இரண்டாவது துணை ஜனாதிபதியாகவும் மூன்றாவது ஜனாதிபதியாகவும் பதவி வகித்தார். அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக பணியாற்றினார்.	ஆந்திரப் பிரதேசம்	1963
பாண்டுரங் வாமன் கேன்	இவர் ஒரு சிறந்த இந்தியவியலாளர் மற்றும் சமஸ்கிருத அறிஞர். "தர்மசாஸ்திரத்தின் வரலாறு:	மகாராஷ்டிரா	1963

	இந்தியாவில் பண்டைய மற்றும் இடைக்கால மதம் மற்றும் சிவில் சட்டங்கள்“ போன்ற படைப்புகளுக்காக இவர் நன்கு அறியப்பட்டவர்.		
லால் பகதூர் சாஸ்திரி	மரணத்திற்குப் பின் பாரத ரத்னா விருதைப் பெற்ற முதல் நபர் ஆவார். இவர் இந்தியாவின் இரண்டாவது பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ‘ஜெய் ஜவான் ஜெய் கிசான்’ என்ற முழக்கத்திற்காக அவர் நாட்டில் பிரபலமானவர்.	உத்தரப்பிர தேசம்	1966
இந்திரா காந்தி	பாரத ரத்னா விருதைப் பெற்ற முதல் பெண்மணி. 1971 இந்திய-பாகிஸ்தான் போரின் போது அவர் பிரதமராக இருந்தார். இந்த விருதைப் பெறும் போது அவர் இந்தியாவின் பிரதமராக இருந்தார்.	உத்தரப்பிர தேசம்	1971
வி.வி.கிரி	இவர் இந்தியாவின் முதல் தற்காலிக ஜனாதிபதியாக பணியாற்றியவர். இந்தியாவின் 4வது குடியரசுத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காக பல தொழிற்சங்கங்களை அமைத்தார்.	ஒடிசா	1975
கே.காமராஜ்	லால் பகதூர் சாஸ்திரி மற்றும் இந்திரா காந்தி ஆகியோரை இந்தியாவின் பிரதமராக்குவதற்கு அவர் பெரும் பங்களிப்பை வழங்கியதால் இவர் இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் கிங் மேக்கராக அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.	தமிழ்நாடு	1976
அன்னை தெரசா	இவர் கத்தோலிக்க மிஷனரிஸ் ஆஃப் சேரிட்டியின் நிறுவனர் ஆவார். அவர் தனது மனிதாபிமான பணிகளுக்காக நோபல் பரிசு பெற்றவர்.	மேற்கு வங்காளம் வடக்கு மாசிடோனியாவில் பிறந்தவர்	1980

வினோபா பாவே	இவர் காந்தியத்தைப் பின்பற்றியவர். இவர் தனது பூதான் இயக்கத்திற்காக நாட்டில் நன்கு அறியப்பட்டார். இவரது மனிதாபிமான பணிகளுக்காக ராமன் மகசேசே விருது வழங்கப்பட்டது.	மகாராஷ்டிரா	1983
கான் அப்துல் கபார் கான்	பாரத ரத்னா விருதைப் பெற்ற முதல் குடிமகன் அல்லாதவர். இவர் எல்லை காந்தி என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அவர் சிவப்பு சட்டை இயக்கத்தின் (குதாய் கித்மத்கர்) நிறுவனர் ஆவார்.	பாகிஸ்தான்	1987
எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன்	பாரத ரத்னா விருதைப் பெற்ற முதல் நடிகர். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை நிறுவியவர்.	தமிழ்நாடு	1988
பி.ஆர். அம்பேத்கர்	இவர் இந்திய அரசியலமைப்பின் தலைமை சிற்பியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். நாட்டின் முதல் சட்ட அமைச்சராக பதவி வகித்தார்.	மகாராஷ்டிரா	1990
நெல்சன் மண்டேலா	இவர் தென்னாப்பிரிக்காவின் காந்தியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். பாரத ரத்னா விருதைப் பெற்ற இரண்டாவது குடிமகன் அல்லாதவர் ஆவார். அமைதிக்கான நோபல் பரிசையும் பெற்றார்.	தென்னாப்பிரிக்கா	
ராஜீவ் காந்தி	1984 இல் 40 வயதில் இந்தியாவின் இளைய பிரதமரானார். இவர் பிரதமராக இருந்த காலத்தில், 1985 ஆம் ஆண்டு கட்சித்தாவல் தடைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.	உத்தரப்பிரதேசம்	1991
வல்லபாய் படேல்	இந்தியாவின் இரும்பு மனிதர் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். நாட்டின் முதல் துணைப் பிரதமராகப் பணியாற்றினார்.	குஜராத்	

	பர்தோலி சத்தியாகிரகத்தில் அவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.		
மொரார்ஜி தேசாய்	பாகிஸ்தானின் மிக உயரிய சிவிலியன் விருதான நிஷான்-இ-பாகிஸ்தான் விருது பெற்ற ஒரே இந்திய நாட்டவர். இந்தியாவின் முதல் காங்கிரஸ் அல்லாத பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.	குஜராத்	
அபுல் கலாம் ஆசாத்	இந்தியாவின் முதல் கல்வி அமைச்சராக இருந்தார். இவர் மௌலானா ஆசாத் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவரது பிறந்த நாளான நவம்பர் 11ஆம் தேதி தேசிய கல்வி தினமாக நாடு முழுவதும் கொண்டாடப்படுகிறது.	மேற்கு வங்காளம்	
ஜே.ஆர்.டி.டாடா	ஏர் இந்தியா என்ற நாட்டின் முதல் விமான சேவையை தொடங்கினார். டேட் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் ஃபண்டமெண்டல் ரிசர்ச், டிசிஎஸ், டேட் மோட்டார்ஸ் போன்ற பல நிறுவனங்களை நிறுவினார்.	மகாராஷ்டிரா	1992
சத்யஜித் ரே	இந்திய சினிமாவை உலக அங்கீகாரத்திற்கு கொண்டு வந்த பெருமை இவரையே சாரும். 1955 ஆம் ஆண்டு பதேர் பாஞ்சாலி இயக்குனராக அவரது முதல் படம். அவருக்கு நாட்டின் உயரிய சினிமா விருதான தாதாசாகேப் பால்கே விருது வழங்கப்பட்டது.	மேற்கு வங்காளம்	
குல்சாரிலால் நந்தா	இரண்டு முறை இந்தியாவின் இடைக்கால பிரதமராகவும், இரண்டு முறை முன்னாள் திட்டக்குழுவின் துணைத் தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.	பஞ்சாப்	1997
அருணா ஆசப் அலி	சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் டெல்லியின் முதல் மேயரானார். 1942ல்	மேற்கு வங்காளம்	

	வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.		
ஏ.பி.ஜே அப்துல் கலாம்	இந்தியாவின் ஏவுகணை நாயகன் என அழைக்கப்பட்டார். இவர் ஏவுகணை வாகன தொழில்நுட்பம், பாலிஸ்டிக் ஏவுகணைகள் போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தார். அவர் நாட்டின் 11வது ஜனாதிபதியானார். அவரது முக்கிய படைப்புகளில் விங்ஸ் ஆஃப் ஃபயர், இக்னிட்டட் மைண்ட்ஸ், இந்தியா 2020 போன்றவை அடங்கும்.	தமிழ்நாடு	
எம்.எஸ்.சுப்புலட்சு மி	இவர் கர்நாடக இசையில் கிளாசிக்கல் பாடகர் ஆவார். இவர் தனது பொதுத் தொண்டுப் பணிகளுக்காக ராமன் மகசேசே விருது பெற்ற இந்தியாவின் முதல் இசைக்கலைஞர் ஆனார்.	தமிழ்நாடு	
சிதம்பரம் சுப்ரமணியம்	இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சிக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பிற்காக நன்கு அறியப்பட்டவர். பிலிப்பைன்ஸின் மணிலாவில் உள்ள சர்வதேச அரிசி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு அவர் பங்களித்தார்.	தமிழ்நாடு	1998
ஜெயபிரகாஷ் நாராயண்	இவர் லோக்நாயக் (மக்கள் தலைவர்) என்று அழைக்கப்படுகிறார்.	பீகார்	
அமர்த்தியா சென்	இவர் பொருளாதார அறிவியலுக்கான நோபல் பரிசு பெற்றவர்.	மேற்கு வங்காளம்	
கோபிநாத் போர்டோலோய்	இவர் அசாமின் முதல் முதலமைச்சராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அசாமின் வளர்ச்சிக்காக அவர் அர்ப்பணித்ததற்காக அஸ்ஸாமில் லோகப்ரியா என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.	அசாம்	1999
ரவிசங்கர்	ஹிந்துஸ்தானி கிளாசிக்கல்	உத்தரப்பிர	

	மியூசிக்கின் உலகின் சிறந்த விரிவுரையாளராக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். கிராமி விருதையும் பெற்றார்.	தேசம்	
லதா மங்கேஷ்கர்	இவர் இந்தியாவின் நைட்டிங்கேல் மில்லினியத்தின் குரல் மற்றும் மெலடி ராணியாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறார். இவருக்கு நாட்டின் உயரிய சினிமா விருதான தாதாசாகேப் பால்கே விருது வழங்கப்பட்டது.	மகாராஷ்டிரா	2001
பிஸ்மில்லா கான்	இவர் ஒரு பிரபலமான கிளாசிக்கல் ஷெஹ்நாய் பிளேயர். இந்திய இசையில் ஷெஹ்நாய் கருவியை முன்னிலைப்படுத்திய பெருமை இவருக்கு உண்டு. பாரத ரத்னா விருது பெற்ற மூன்றாவது பாரம்பரிய இசைக்கலைஞர் ஆவார்.	உத்தரப்பிர தேசம்	
பீம்சென் ஜோஷி	இவர் ஹிந்துஸ்தானி பாரம்பரிய இசையின் சிறந்த விரிவுரையாளர்.	கர்நாடகா	2009
சி.என்.ஆர்.ராவ்	இவர் ஒரு சிறந்த வேதியியலாளர் ஆவார், அவர் திட-நிலை மற்றும் கட்டமைப்பு வேதியியலுக்கு மிகவும் பங்களித்தார். மார்லோ பதக்கம், ஹியூஸ் பதக்கம், ராயல் மெடல், இந்திய அறிவியல் விருது, போன்ற பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்.	கர்நாடகா	2014
சச்சின் டெண்டுல்கர்	கிரிக்கெட் வரலாற்றில் மாஸ்டர் பிளாஸ்டராக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். இவர் தனது 16வது வயதில் சர்வதேச கிரிக்கெட் போட்டியில் அறிமுகமானார். சர்வதேச கிரிக்கெட் போட்டிகளின் முழு வடிவங்களிலும் 30000 ரன்களுக்கு மேல் எடுத்த ஒரே பேட்ஸ்மேன்.	மகாராஷ்டிரா	
மதன் மோகன்	பனாரஸ் இந்து	உத்தரப்பிர	2015

மாளவியா	பல்கலைக்கழகம் மற்றும் அகில பாரதிய இந்து மகாசபை ஆகியவற்றின் நிறுவனர் ஆவார்.	தேசம்	
அடல் பிஹாரி பாஜ்பாய்	மூன்று முறை இந்தியாவின் பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1994 இல் சிறந்த நாடாளுமன்றவாதி என்ற விருதையும் பெற்றார். சிறந்த கவிஞரும் ஆவார்.	மத்திய பிரதேசம்	
பிரணாப் முகர்ஜி	இவர் இந்தியாவின் 13வது ஜனாதிபதியாகவும், மக்களவையின் 14 மற்றும் 15வது தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.	மேற்கு வங்காளம்	
நானாஜி தேஷ்முக்	இவரின் இயற்பெயர் சண்டிகதாஸ் அம்ரித்ராவ் தேஷ்முக். அவர் கல்வி, கிராமப்புற சுயசார்பு மற்றும் சுகாதாரத்திற்கு பங்களித்தார். பாரதிய ஜனசங்கத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.	மகாராஷ்டிரா	2019
பூபன் ஹசாரிகா	இவர் சுதாகந்தா (அமிர்த-தொண்டை) என்று அங்கீகரிக்கப்படுகிறார். அவர் ஒரு சிறந்த திரைப்பட தயாரிப்பாளர், கவிஞர், பாடலாசிரியர், பின்னணி பாடகர் மற்றும் இசைக்கலைஞர் ஆவார்.	அசாம்	

பாரத ரத்னா பற்றிய உண்மைகள்

- ❖ பாரத ரத்னா விருது இந்தியரல்லாதவர்களுக்கும் வழங்கப்படலாம் ஏனெனில் அதற்கு எதிராக எழுத்துப்பூர்வ விதி எதுவும் இல்லை. அன்னை தெரசா ஒரு இயற்கையான இந்திய குடிமகள் அவர்களுக்கு 1980 இல் விருது வழங்கப்பட்டது. இந்தியர்கள் அல்லாத கான் அப்துல் கபார் கான் மற்றும் நெல்சன் மண்டேலா ஆகியோருக்கும் பாரத ரத்னா விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 18(1) இன் படி, விருது பெற்றவர்கள் “பாரத ரத்னா” என்பதை தங்கள் பெயரின் முன்பும் அல்லது பின்பும் பயன்படுத்த முடியாது.
- ❖ இளம் வயதில் பாரத ரத்னா விருது பெற்றவர் மற்றும் விருதை வென்ற முதல் விளையாட்டு வீரர் என்ற பெருமையை சச்சின் டெண்டுல்கர் 2014 இல் பெற்றார்.

- ❖ ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகபட்சமாக மூன்று பாரத ரத்னா விருதுகள் வழங்கப்படலாம். -- 1999 இல் ஒரே ஆண்டில் நான்கு பேருக்கு ஒரே ஒருமுறை வழங்கப்பட்டது.
- ❖ 1992 இல், சுபாஷ் சந்திரபோஸுக்கு பாரத ரத்னா விருது வழங்க அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. ஆனால் அவரது மரணம் குறித்த சர்ச்சை காரணமாக இந்த முடிவு விமர்சிக்கப்பட்டது. அப்போதுதான் விருது அறிவிக்கப்பட்டு பின்னர் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாநிலங்கள் மற்றும் அதன் மொழிகள்

மொழிகள்	மாநிலங்கள்
அஸ்ஸாமி	அஸ்ஸாம், அருணாச்சல பிரதேசம்
பெங்காலி	மேற்கு வங்காளம், அசாம் மற்றும் திரிபுரா, அந்தமான் தீவுகள் மற்றும் பங்களாதேஷ்
குஜராத்தி	குஜராத், டாமன் மற்றும் டையூ
ஹிந்தி	வட-மத்திய இந்தியா உட்பட நாட்டின் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு பகுதியும்
கன்னடம்	கர்நாடகா
காஷ்மீரி	காஷ்மீர்
கொங்கனி	இது கோவாவின் அதிகாரபூர்வ மொழி ஆனால் தெற்கு மகாராஷ்டிரா, வட கர்நாடகா, கேரளாவிலும் பேசப்படுகிறது.
மலையாளம்	தென்மேற்கு கேரளா, லட்சத்தீவு, கர்நாடகா மற்றும் தமிழ்நாடு
மணிப்பூரி	மணிப்பூர், அசாம், மிசோரம், திரிபுரா, பங்களாதேஷ் மற்றும் மியான்மர்
மராத்தி	மகாராஷ்டிராவைத் தவிர, இது கோவா, கர்நாடகா, குஜராத், டாமன் மற்றும் டையூ மற்றும் தாதர் மற்றும் நாகர் ஹவேலி ஆகிய இடங்களில் பேசப்படுகிறது.
நேபாளி	இது நேபாளத்தின் தேசிய மொழி. இது சிக்கிம், மேற்கு வங்காளம், வடகிழக்கு மாநிலங்கள், பூட்டான், திபெத் மற்றும் மியான்மர் ஆகிய நாடுகளிலும் பேசப்படுகிறது.
ஒடியா	இது ஒடிசா மாநிலத்தின் அதிகாரபூர்வ மொழியாகும்.
பஞ்சாபி	இது பஞ்சாபின் அதிகாரபூர்வ மொழி. ஹிமாச்சல பிரதேசம், ஹரியானா, டெல்லி, ராஜஸ்தான், பாகிஸ்தான், அமெரிக்கா, கனடா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவிலும் பேசப்படுகிறது.
சமஸ்கிருதம்	தற்போது இந்த மொழி இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் பேசப்படுவதில்லை. ஆனால் கர்நாடக மாநிலத்தின் மேட்டூர் (மாத்தூர்) கிராமத்தில் இது இன்னும் பேசப்படுகிறது.
சிந்தி	இந்த மொழி முக்கியமாக குஜராத் மற்றும் பாகிஸ்தானின் சிந்து மாகாணத்தில் பேசப்படுகிறது.

தமிழ்	இது தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரியின் ஆட்சி மொழியாகும். இது இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொரிஷியஸ், வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளிலும் பேசப்படுகிறது.
உருது	இது ஜம்மு & காஷ்மீர், தெலுங்கானா, டெல்லி, பீகார் மற்றும் உத்தரபிரதேசத்தின் கூடுதல் அதிகாரப்பூர்வ மொழியாகும். இந்தியாவில் 4.81 கோடி உருது பேசுபவர்களும், பாகிஸ்தானில் 1.07 கோடி பேரும், வங்கதேசத்தில் 6.5 லட்சம் பேரும், பிரிட்டனில் 4 லட்சம் பேரும் உள்ளனர்.
தெலுங்கு	இது ஆந்திரா மற்றும் தெலுங்கானா மாநிலங்களின் அதிகாரப்பூர்வ மொழி. இந்த மாநிலங்களைத் தவிர தமிழ்நாடு, கர்நாடகா, ஒடிசா, புதுச்சேரி மற்றும் சத்தீஸ்கர் ஆகிய மாநிலங்களிலும் பேசப்படுகிறது.
போடோ	போடோ அல்லது பரோ என்பது வடகிழக்கு, நேபாளம் மற்றும் பங்களாதேஷில் வாழும் போடோ மக்களால் பேசப்படும் திபெத்திய-பர்மிய மொழியாகும்.
டோக்ரி	டோக்ரி மொழி ஜம்மு காஷ்மீர், இமாச்சல பிரதேசம் மற்றும் பஞ்சாப் மாநிலங்களில் பேசப்படுகிறது. டோக்ரி என்பது பஞ்சாபியின் பேச்சுவழக்கு.
மைதிலி	மைதிலி மொழி பீகாரின் வடக்குப் பகுதியிலும் நேபாளத்தின் பள்ளத்தாக்கிலும் பேசப்படுகிறது.
சந்தாலி	இது அசாம், ஜார்கண்ட், ஒடிசா, சத்தீஸ்கர், பீகார், திரிபுரா மற்றும் வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களில் பேசப்படுகிறது. இது பங்களாதேஷ், நேபாளம் மற்றும் பூட்டானிலும் பேசப்படுகிறது.

தேசிய சின்னங்கள்

வகை	சின்னம்	தொடர்புடைய நபர்கள் / விவரங்கள்
இந்தியாவின் தேசிய கொடி	இந்தியாவின் தேசிய கொடி குங்குமப்பூ, வெள்ளை மற்றும் இந்தியாவின் பச்சை நிற மூவண்ணத்தைக் கொண்டு செவ்வக வடிவில் உள்ளது. அதன் மையத்தில் கடல் நீலத்தில் அசோக சக்ரா என்ற 24- கோடு கொண்ட சக்கரம் உள்ளது.	தேசிய கொடி ஆந்திராவின் திரு.பிங்காலி வெங்கையாவால் வடிவமைக்கப்பட்டது. 22 ஜூலை 1947 இல் நடைபெற்ற அரசியலமைப்புச் சட்டமன்ற கூட்டத்தில் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்தியாவின் மாநில சின்னம்	சிங்கம் அசோகாவின் சாரநாத்தின் தழுவல்	இந்தியாவில் வாரணாசி சாரநாத் அருங்காட்சியகத்தில் இது பாதுகாக்கப்படுகிறது. 1950 ஜனவரி 26 அன்று சின்னம் அதிகாரப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
இந்தியாவின் தேசிய கீதம்	ஜன கண மண	கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் என்பவரால் இது பெங்காலி மொழியில் எழுதப்பட்டது. ஜனவரி 24, 1950 இல் அதன் ஹிந்தி பதிப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது டிசம்பர் 27, 1911 அன்று கொல்கத்தாவில் வெளிப்படையாகப் பாடியது.
இந்தியாவின் தேசிய பாடல்	வந்தே மாதரம்	1870 ஆம் ஆண்டில் பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜியால் எழுதப்பட்ட ஒரு பெங்காலி கவிதையாகும் இது அவர் 1881ல் எழுதிய நாவலான ஆனந்தமாதத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கவிதை ரவீந்திரநாத் தாகூரால் பாடலாக இயற்றப்பட்டது. காங்கிரஸின் உழைப்புக் குழுவால் 1937 அக்டோபரில் இந்தியாவின் தேசிய பாடல் என்று முதல் இரண்டு பாடல்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இது ஜனவரி 24, 1950 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தேசிய உறுதிமொழி		இது 1962 ல் தெலுங்கு மொழியில் பைதிமாரி வெங்கடா சுபா ராவ் (ஒரு எழுத்தாளர் மற்றும் ஒரு அதிகாரத்துவவாதி) என்பவரால் எழுதப்பட்டது. முதலில் அது 1963 ஆம் ஆண்டில் ஒரு பாடசாலையில் விசாகப்பட்டினத்தில் வாசிக்கப்பட்டது. பின்னர் அது பல்வேறு பிராந்திய மொழிகளுக்கு பெயர்க்கப்பட்டது பள்ளிகளில் அதை வாசிக்கும் நடைமுறை ஜனவரி 26, 1965 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது
தேசிய நாணயம்	இந்திய ரூபாய்	இந்திய ரூபாய் குறியீடானது தேவனகரி மெய் எழுத்து "ர" (र) மற்றும் லத்தீன் எழுத்து "சு" ஆகியவற்றில் இருந்து பெறப்பட்டது 2010ல். உதய குமார் தர்மலிங்கம் 10 அக்டோபர் 1978 கல்லாக்கிரிச்சில் பிறந்தார். இவரே தமிழ்நாட்டில் இந்திய ரூபாய் அடையாள அட்டையின் வடிவமைப்பாளர். அவர் ஐஐடி குவஹாத்தியில் உதவி பேராசிரியராக உள்ளார்.
இந்தியாவின் தேசிய நாள்காட்டி	சாகா ஏராவை அடிப்படையாக கொண்ட நாள்காட்டி	1879 லிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டது, சாகா ஏரா, 22 மார்ச் 1957 இல் அதிகாரப்பூர்வமாக தொடங்கியது. மேகனாத் சாஹா

		நாட்காட்டி சீர்திருத்தக் குழுவின் தலைவர் ஆவார். பாலி நகரில் சாகா புதிய ஆண்டின் "அமைதி நாள்", கொண்டாட்டமாக உள்ளது.
இந்தியாவின் தேசிய விலங்கு	பெங்கால் புலி (பாந்தெரா டைகிரிஸ்)	ஏப்ரல், 1973 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
இந்தியாவின் தேசிய நதி	கங்கை நதி	இது நவம்பர் 4, 2008 அன்று அறிவிக்கப்பட்டது. கங்கையின் நீளம் 2510 கி.மீ. இது இமயமலையில் பகவதி நதி எனும் கங்கோத்ரி பனிக்கட்டியின் பனிப்பகுதிகளில் உருவாகிறது.
இந்தியாவின் தேசிய பாரம்பரிய விலங்கு	இந்திய யானை	அக்டோபர் 22, 2010 அன்று இந்திய சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகம் அறிவித்தது.
இந்தியாவின் தேசிய நீர்வாழ் விலங்கு	கங்காடிக் டால்பின் (பிளாட்டினஸ்டா கஞ்செட்டிகா)	அக்டோபர் 5 ம் தேதி அறிவிக்கப்பட்டது. குவாஹட்டி கங்காடிக் நதி டால்பின் என அழைக்கப்படும் மஸ்கோட்டைய பெற்ற இந்திய நகரம் ஆகும். இது இந்தியாவின் முதல் நகரமாக உள்ளது. நதி டால்பின் உள்நாட்டில் சிஹு என அழைக்கப்படுகிறது.
இந்தியாவின் தேசிய பறவை	இந்திய மயில் (Pavo cristatus)	பிப்ரவரி 1, 1963 இல் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்திய மயில் அல்லது நீல பீகாக் (பாவோ கிறிஸ்டாடா).
இந்தியாவின் தேசிய மரம்	இந்திய ஆலமரம் (ஃபைசஸ் பெங்காலென்ஸிஸ்)	1950 இல் ஏற்றுக்கொண்டது.

இந்தியாவின் தேசிய மலர்	தாமரை (நெலும்போ நசிஃபெரா)	பண்டைய இந்தியாவின் கலை மற்றும் புராணங்களில் இது ஒரு புனிதமான பூமி மற்றும் ஒரு தனித்துவமான இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இது முந்தைய காலப்பகுதியிலிருந்து இந்திய கலாச்சாரத்தின் ஒரு சிறந்த அடையாளமாக உள்ளது.
இந்தியாவின் தேசிய பழம்	மாம்பழம்(மென்ஜிஃபெரா இன்டிகா)	முகலாய பேரரசர் அக்பர் தர்பங்காவில் லக்கி பாக் என்ற இடத்தில் 100000 மாம்பழ மரங்களை நட்டார்
தேசிய நுண்ணுயிர்	லாக்டோபேசில்லஸ் டெல்ப்ரூக்கி (துணை பல்கேரிக்ஸ்)	அக்டோபர் 18, 2012 அன்று ஹைதராபாத்தில் CoP11 ல் நடைபெற்ற பன்முகத்தன்மை பாதுகாப்பு மற்றும் கல்விக்கான சர்வதேச மாநாட்டில் இது அறிவிக்கப்பட்டது. அறிவியல் எக்ஸ்பிரஸ் பல்லுயிர் சிறப்புப் பயணத்திற்கு வந்திருந்த குழந்தைகள் இந்த நுண்ணுயிரியைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

இந்தியாவில் இருந்து நோபல் பரிசு பெற்றவர்கள்

ஆண்டு	பெறுபவர்	வகை	நோக்கம்
1913	ரவீந்திரநாத் தாகூர்	இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு	"அவரது ஆழ்ந்த உணர்திறன், புதிய மற்றும் அழகான வசனத்திற்காக"
1930	சி.வி.ராமன்	இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசு	"ஒளி சிதறலுக்கான அவரது பணிக்காகவும், அவரது பெயரிடப்பட்ட விளைவைக்

			கண்டுபிடிப்பதற்காகவும்”.
1968	ஹர் கோவிந்த் குரானா	உடலியல் அல்லது மருத்துவத்திற்கான நோபல் இயற்பியல்	”மரபணுக் குறியீடு மற்றும் புரதத் தொகுப்பில் அதன் செயல்பாடு ஆகியவற்றின் விளக்கத்திற்காக”
1979	அன்னை தெரசா	அமைதிக்கான நோபல் பரிசு	”மனிதாபிமான பணிக்காக”
1983	சுப்ரமணியன் சந்திரசேகர்	இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசு	”நட்சத்திரங்களின் கட்டமைப்பு மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இயற்பியல் செயல்முறைகள் பற்றிய அவரது தத்துவார்த்த ஆய்வுகளுக்காக”.
1998	அமர்த்தியா சென்	பொருளாதார அறிவியலுக்கான நோபல் பரிசு	”நலப் பொருளாதாரத்திற்கான அவரது பங்களிப்புகளுக்காக”
2009	வெங்கட்ராமன் ராமகிருஷ்ணன்	வேதியியலுக்கான நோபல் பரிசு	”ரைபோசோமின் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு பற்றிய ஆய்வுகள்”
2014	கைலாஷ் சத்யார்த்தி	அமைதிக்கான நோபல் பரிசு	”குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களை ஒடுக்குவதற்கு எதிரான போராட்டத்திற்காகவும், அனைத்து குழந்தைகளின் கல்வி உரிமைக்காகவும்”.
2019	அபிஜித் பானர்ஜி	பொருளாதார அறிவியலுக்கான நோபல் நினைவு பரிசு	”உலகளாவிய வறுமையை ஒழிப்பதற்கான அவர்களின் சோதனை அணுகுமுறைக்காக”.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் – 1913

இந்தியாவின் மிகவும் புகழ்பெற்ற கவிஞர்கள், இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் ஓவியர்களில் ஒருவரான ரவீந்திரநாத் தாகூர் 1913 ஆம் ஆண்டில் இலக்கியத் துறையில் ”அவரது ஆழ்ந்த உணர்திறன், புதிய மற்றும் அழகான வசனத்திற்காக” இந்த கௌரவமான வார்டு வழங்கப்பட்டது. பெரும்பாலும் வங்காளத்தின் பார்ட் மற்றும் குருதேவ் என்று அழைக்கப்படும் தாகூர், இந்தியாவில் இந்தியாவின் மிகவும் கண்ணியமான நபர்களில் ஒருவர்.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் இந்திய குடிமகனின் முதல் நபர் மற்றும் நோபல் பரிசு பெற்ற முதல் ஆசியர் ஆவார்.

சி.வி.ராமன் – 1930:

சர் சந்திரசேகர வெங்கட ராமன் அல்லது சி.வி. ராமன் 1930 இல் இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசுக்கு "ஒளி சிதறல் மற்றும் அவரது பெயரால் பெயரிடப்பட்ட விளைவைக் கண்டுபிடித்ததற்காக" அங்கீகரிக்கப்பட்டார். அவரது கண்டுபிடிப்பு "ராமன் விளைவு" என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. திசைதிருப்பப்பட்ட ஒளிக்கதிர்களில் அலைநீளத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் நிகழ்வு- இயற்பியலைப் புரிந்துகொள்வதில் ஒரு பாதையை உடைக்கும் மைல்கல். அவர் இந்தியாவில் மிகப்பெரிய நோபல் பரிசு வென்றவர்களில் ஒருவர்.

ஹர் கோபிந்த் குரானா – 1968:

மார்ஷல் டபிள்யூ. நிரன்பெர்க் மற்றும் ராபர்ட் டபிள்யூ. ஹோலி ஆகியோருடன் இணைந்து 1968 ஆம் ஆண்டில் உடலியல் அல்லது மருத்துவத்திற்கான நோபல் இயற்பியலுக்கான விருதை ஹர் கோபிந்த் குரானா "மரபணுக் குறியீடு மற்றும் புரதத் தொகுப்பில் அதன் செயல்பாட்டிற்காக" பெற்றார். HG குரானா ஒரு இந்திய-அமெரிக்க உயிர் வேதியியலாளர் ஆவார். அவரது ஆராய்ச்சி பணி உயிரினங்களுக்கு வெளியே செயல்படும் மரபணுக்களின் தொகுப்பு தொடர்பானது.

அன்னை தெரசா – 1979:

1979 ஆம் ஆண்டு அமைதிக்கான நோபல் பரிசை வென்ற முதல் இந்தியப் பெண் அன்னை தெரசா ஆவார். அவர் மாசிடோனியா குடியரசில் பிறந்தார். 19 வயதில், அவர் இந்தியாவுக்குச் சென்றார், அவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க கன்னியாஸ்திரியாகவும், நகரத்தில் உள்ள சேரிகளில் உள்ள "ஏழைகளின் ஏழைகளுக்கு" ஒரு மிஷனரியாகவும் பணியாற்றினார். அவரது மனிதாபிமானப் பணி மிஷனரிஸ் ஆஃப் சேரிட்டியை நிறுவ வழிவகுத்தது.

சுப்ரமணியன் சந்திரசேகர் – 1983:

இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசு 1983 இல் சுப்ரமணியன் சந்திரசேகருக்கு "நட்சத்திரங்களின் கட்டமைப்பு மற்றும் பரிணாமத்திற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இயற்பியல் செயல்முறைகள் பற்றிய தத்துவார்த்த ஆய்வுகளுக்காக" வழங்கப்பட்டது. இவர் மற்றொரு நோபல் பரிசு பெற்ற சர்.சி.வி.ராமனின் மருமகன் ஆவார். எஸ். சந்திரசேகர் ஒரு இந்திய-அமெரிக்க கணிதவியலாளர் ஆவார். அவரது கண்டுபிடிப்பு நட்சத்திரங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள இயற்பியல் செயல்முறையை நிறுவுவது தொடர்பானது. ஒரு குள்ளன் எடையின் மேல் வரம்பு சந்திரசேகர் வரம்பு என அழைக்கப்படுகிறது.

அமர்த்தியா சென் – 1998:

1998 ஆம் ஆண்டில், அமர்த்தியா சென் பொருளாதார அறிவியலுக்கான நோபல் பரிசு "நலப் பொருளாதாரத்திற்கான அவரது பங்களிப்புகளுக்காக" வழங்கப்பட்டது. அவர் மாணிக்கஞ்சில் (பிரிட்டிஷ் இந்தியா) பிறந்தார், சென் பொருளாதாரம் பயின்றார் மற்றும் அமெரிக்கா மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் உள்ள பல புகழ்பெற்ற நிறுவனங்களில் பாடம் கற்பித்தார். மிகப் பெரிய இந்திய நோபல் பரிசு வென்றவர்களில் ஒருவரான, பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக நீதி, பஞ்சங்களின் கோட்பாடுகள் மற்றும் பொதுநலப் பொருளாதாரம் பற்றிய அவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அவருக்கு அதிக அங்கீகாரத்தையும் 1998 இல் நோபல் நினைவு பரிசு உட்பட பல விருதுகளையும் பெற்றன.

வெங்கட்ராமன் ராமகிருஷ்ணன் – 2009:

இந்தியாவில் பிறந்த அமெரிக்க-பிரிட்டிஷ் கட்டமைப்பு உயிரியலாளர் வெங்கட்ராமன் ராமகிருஷ்ணனுக்கு 2009 ஆம் ஆண்டு வேதியியலுக்கான நோபல் பரிசு தாமஸ் ஏ. ஸ்டீட்ஸ் மற்றும் அடா இ.யோனத் ஆகியோருடன் வழங்கப்பட்டது, "ரைபோசோமின் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளில்" அவர் செய்த பணிக்காக அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. . ராயல் ஸ்வீடிஷ் அகாடமி ஆஃப் சயின்ஸால் வேதியியலுக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

கைலாஷ் சத்யார்த்தி – 2014:

கைலாஷ் சத்யார்த்தி மத்தியப் பிரதேசத்தில் பிறந்தார் மற்றும் 2014 இல் அமைதிக்கான நோபல் பரிசு பெற்றார், "குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களை ஒடுக்குவதற்கு எதிராகவும், அனைத்து குழந்தைகளின் கல்வி உரிமைக்காகவும் போராடினார்". குழந்தைத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுடன் போராடி, குழந்தைகளின் உரிமைகள் மற்றும் கல்வி வெளிச்சத்திற்காக தனது முழு வாழ்க்கையையும் அர்ப்பணித்த ஒரு ஆர்வலர். யுனெஸ்கோவுடனான தனது பணியின் மூலம் குழந்தைகளின் கல்வி உரிமையை கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தவர். பாகிஸ்தானின் இளம் கல்வி ஆர்வலர் மலாலா யூசுப்சாயுடன் இந்த மதிப்புமிக்க விருதைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

அபிஜித் பானர்ஜி – 2019:

இந்திய-அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர் அபிஜித் பானர்ஜி பிப்ரவரி 21, 1961 அன்று துலேயில் (இந்தியா) பிறந்தார். பொருளாதார அறிவியலுக்கான நோபல் நினைவுப் பரிசை அவரது மனைவி எஸ்தர் டுஃப்லோ மற்றும் ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் மைக்கேல் க்ரீமர் ஆகியோருடன் அவர் பெற்றுள்ளார். தற்போது எம்ஐடியில் சர்வதேச பொருளாதார பேராசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார். நோபல் பரிசை வழங்கிய ராயல் ஸ்வீடிஷ் அகாடமி ஆஃப் சயின்ஸஸ், "2019 பொருளாதாரப் பரிசை வென்றவர்கள், உலகளாவிய வறுமையை எதிர்த்துப் போராடும் நமது

திறனை கணிசமாக மேம்படுத்தும் ஆராய்ச்சியை உருவாக்கியுள்ளனர்” என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது.

3. இந்தியாவின் முக்கியமான நதித் திட்டம்

திட்டம்	ஆறு	தொடர்புடைய மாநிலம்
பன்சாகர் திட்டம்	மகன்	பீகார் உத்தரபிரதேசம்
பார்கி திட்டம்	பார்கி	மத்தியப் பிரதேசம்
பியாஸ் திட்டம்	பியாஸ்	ஹரியானா பஞ்சாப் ராஜஸ்தான்
பத்ரா திட்டம்	பத்ரா	கர்நாடகா
பக்ரா நங்கல் திட்டம்	சட்லெஜ்	பஞ்சாப், இமாச்சலப் பிரதேசம், ஹரியானா, ராஜஸ்தான்
பீமா திட்டம்	பாவனா	மகாராஷ்டிரா
சம்பல் திட்டம்	சம்பல்	ராஜஸ்தான் மத்தியப் பிரதேசம்
தாமோதர் காதி திட்டம்	தாமோதர்	ஜார்க்கண்ட் மேற்கு வங்கம்
துல்ஹஸ்தி திட்டம்	சினப்	ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர்
துர்கா தடுப்பணை திட்டம்	தாமோதர்	மேற்கு வங்கம் ஜார்கண்ட்
ஃபராக்கா திட்டம்	கங்கா, பாகீரதி	மேற்கு வங்காளம்
கண்டக் திட்டம்	கண்டகி	பீகார், உத்தரப் பிரதேசம்
கங்கா சாகர் திட்டம்	சம்பை	மத்தியப் பிரதேசம்
காட்பிரபா திட்டம்	காட்பிரபா	கர்நாடகா
கிர்னா திட்டம்	கிர்னா	மகாராஷ்டிரா
ஹன்ஸ்தேவ் பாங்கோ திட்டம்	ஹன்ஸ்தேவ்	மத்தியப் பிரதேசம்
ஹிட்கல் திட்டம்	காட்பிரபா	கர்நாடகா

4. உலகில் பிரபலமான பழங்குடியினர்

பூர்வகுடிகள் என்ற சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தின் பூர்வீக மக்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, ஆனால் குறிப்பாக இந்த சொல் ஆஸ்திரேலியாவின் அசல் பூர்வீக மக்களைக் குறிக்கிறது. இவர்கள் பெரும்பாலும் குயின்ஸ்லாந்து, வடக்கு மண்டலம் மற்றும் மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் காணப்படும் நீக்ராய்டு மக்கள்.

ஆஃப்ரிக்கானர்

ஆப்பிரிக்கர் தென்னாப்பிரிக்காவின் ஒரு இனக்குழுவாகும். இந்த மக்கள் 17 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இப்பகுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்திய டச்சு குடியேறிகளின் வம்சாவளியினர்.

அமெரிக்கா

அமெரிண்டஸ் என்ற சொல் வட மற்றும் தென் அமெரிக்காவின் கொலம்பியர்களுக்கு முந்தைய குடிமக்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பான்டஸ்

பான்டஸ் என்பவர்கள் பான்டு மொழி பேசும் மத்திய மற்றும் தெற்கு ஆப்பிரிக்காவின் நீக்ரோக்கள் ஆவர்.

பெடோயின்கள்

பெடோயின்கள் (அதாவது பாலைவனவாசிகள்) என்பது ஆப்பிரிக்கா மற்றும் தென்மேற்கு ஆசியாவில் அரபு இனத்தைச் சேர்ந்த அரை நாடோடி பழங்குடியினர் ஆகும். அவர்களின் மூதாதையர்கள் அரேபிய மற்றும் சிரிய பாலைவனங்களில் வசித்து வந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஒட்டகங்களையும் ஆடுகளையும் மேய்க்கின்றனர்.

பெர்பர்கள்

பெர்பர்கள் வடக்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளான மொராக்கோ, அல்ஜீரியா மற்றும் துனிசியாவைச் சேர்ந்த பழங்குடியினர் ஆவர்.

புஷ்மென்

போட்ஸ்வானா, நமீபியா, அங்கோலா, ஜாம்பியா, ஜிம்பாப்வே, லெசோதோ மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா உள்ளிட்ட ஆப்பிரிக்காவின் கலஹாரி பாலைவனத்தின் பழங்குடி மக்கள் புஷ்மென் ஆவார். அவர்கள் சிறந்த வேட்டைக்காரர்கள் மற்றும் வேட்டைக்காரர்கள்.

எஸ்கிமோக்கள்

எஸ்கிமோக்கள் சைபீரியா (ரஃயா), அலாஸ்கா, கனடா மற்றும் கிரீன்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் தூந்திரப் பகுதியை (மிகவும் குளிர்ந்த உயர் அட்சரேகை பகுதிகள்) பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் குளிர்காலத்தில் இக்லூக்களில் வசித்து வந்தனர், இன்று, 21 ஆம் நூற்றாண்டு எஸ்கிமோக்கள் அந்த பனி வீடு கட்டுவதை வேடிக்கைக்காக மட்டுமே செய்கிறார்கள்.

கௌச்சோ

கௌச்சோக்கள் உருகுவே மற்றும் அர்ஜென்டினாவில் உள்ள பாம்பாஸ் நாடோடிகள்.

ஹாமைட்டுகள்

வடமேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள கறுப்பு நிற முஸ்லிம்கள் ஹாமைட்டுகள்.

ஹாட்டென்டாட்ஸ்

இவை வெப்பமண்டல ஆப்பிரிக்காவில் வசிக்கும் அசல் இனங்களில் ஒன்றாகும்.

கா.:ப்ரிஸ்

கா.:பிரிகள் என்பது தென்னாப்பிரிக்காவில் வசிக்கும் ஒரு போர்க்குழு ஆகும்.

கிரீஸ்

கிரீஸ் என்பவர்கள் ஆசியாவில் உள்ள ஸ்டெப்பி போன்ற பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள்.

மாகியர்கள்

ஹங்கேரியர்கள், மாகியர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள், ஹங்கேரிய மொழி பேசும் ஒரு தேசம் மற்றும் இனக்குழு மற்றும் முதன்மையாக ஹங்கேரியுடன் தொடர்புடையவர்கள்.

மாவோரிஸ்

மாவோரிகள் நியூசிலாந்தின் பூர்வீகக் குடிகள்.

மசாய்

மசாய் என்பது கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒரு நீக்ரோ பழங்குடியினர் மற்றும் அவர்கள் பெரும்பாலும் கால்நடை வளர்க்கும் பழங்குடியினர்.

மசூத்கள்

பாகிஸ்தானின் வசிரிஸ்தான் பகுதியில் வசிக்கும் பழங்குடியின இனக்குழுவின் மசூதஸ்.

மூர்ஸ்

மூர்ஸ் என்பது மொராக்கோவின் அரேபியர்கள் மற்றும் பெர்பர் மக்களின் கலப்பு பழங்குடியினரைக் குறிக்கிறது.

மோரோஸ்

மோரோ மக்கள் பிலிப்பீன்சில் உள்ள பழங்குடி முஸ்லிம்கள் ஆவர், அவர்கள் அங்கு மிகப்பெரிய கிறிஸ்தவரல்லாத குழுவை உருவாக்குகின்றனர், மேலும் மொத்த பிலிப்பைன்ஸ் மக்கள்தொகையில் சுமார் 5% உள்ளனர். மோரோ மக்கள் பெரும்பாலும் மின்டனாவோ மற்றும் தெற்கு பிலிப்பைன்சின் பிற பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். மோரோ மக்கள் (முஸ்லிம் பிலிப்பினோக்கள்) குடியேற்றங்கள் வாழ்ந்த பகுதி பாங்சமோரோ பகுதி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அவை தொடர்ச்சியான இடம்பெயர்வுக்கு உட்பட்டுள்ளன, அதனால்தான் அவை மணிலா, செபு மற்றும் டாவா போன்ற பிலிப்பைன்ஸின் அனைத்து நகரங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

பிக்மிகள்

பிக்மிகள் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஜைர் வடிநிலத்தின் மிகவும் குறுகிய உயரமுள்ள மக்கள்.

செவ்விந்தியர்கள்

செவ்விந்தியர்கள் வட அமெரிக்காவின் பூர்வகுடிகள்.

ஸ்வாஹிலி

சுவாஹிலி என்பது கென்யா மற்றும் தான்சானியாவில் உள்ள பழங்குடியினரின் குழு.

டார்ட்டர்

டார்ட்டர் என்பது சைபீரியாவில் உள்ள ஒரு கலப்பு மக்கள் குழுவைக் குறிக்கிறது.

டென்ஹாரிம்

டென்ஹாரிம் (வுநயெய்சை) என்பவர்கள் பிரேசில் நாட்டின் அமேசானாஸ் மாநிலத்தில் வாழும் பழங்குடி மக்கள் ஆவர்.

யாகுட்ஸ்

யாகுட்ஸ் என்பவர்கள் ரீயாவின் தூந்திரப் பகுதியில் வாழும் மக்கள்.

ஐதிலுக்கள்

சூலு மக்கள் மிகப்பெரிய தென்னாப்பிரிக்க இனக்குழுவாகும், 10–11 மில்லியன் மக்கள் முக்கியமாக குவாசுலு-நடால் மாகாணத்தில் வாழ்கின்றனர். ஜிம்பாப்வே, ஜாம்பியா மற்றும் மொசாம்பிக் ஆகிய நாடுகளிலும் சிறிய எண்ணிக்கையிலான மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்களின் மொழி, சூலு, ஒரு பாண்டு மொழி' மேலும் குறிப்பாக, நுகுனி துணைக்குழுவின் ஒரு பகுதி. சூலு இராச்சியம் 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னாப்பிரிக்க வரலாற்றில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. நிறுவெறியின் கீழ், சூலு மக்கள் மூன்றாம் தர குடிமக்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டனர் மற்றும் அரசால் பாதிக்கப்பட்டனர். அனுமதிக்கப்பட்ட பாகுபாடு. அவர்கள் இன்று தென்னாப்பிரிக்காவில் அதிக எண்ணிக்கையிலான இனக்குழுவாக உள்ளனர், இப்போது மற்ற அனைத்து குடிமக்களுடனும் சம உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் போர்வீரர்களாக கருதப்படுகிறார்கள்.

5. முக்கியமான அருவிகள்

அருவிகள்	இடம்
குஞ்சிக்கால் நீர்வீழ்ச்சி	மோகா மாவட்டம், கர்நாடகா அடுக்கு மற்றும் இந்தியாவின் மிக உயரமான நீர்வீழ்ச்சி
பரேஹிபானி நீர்வீழ்ச்சி	மயூர்பஞ்ச் மாவட்டம், ஒடிசா- 2 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்
நோஹ்ஸ்ங்கிதியாங் நீர்வீழ்ச்சி அல்லது மவ்ஸ்மாய் நீர்வீழ்ச்சி	கிழக்கு காசி ஹில்ஸ் மாவட்டம், மேகாலயா- மிக உயரமான நீர்வீழ்ச்சி
தூத்சாகர் நீர்வீழ்ச்சி	கர்நாடகா மற்றும் கோவா- 4 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்
கைன்ரெம் நீர்வீழ்ச்சி	கிழக்கு காசி மலை மாவட்டம், மேகாலயா - 3 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்
மீன்முட்டி நீர்வீழ்ச்சி	வயநாடு மாவட்டம், கேரளா- 3 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள். கண்ட வகை
தலையார் அருவி	வத்தலக்குண்டு, திண்டுக்கல் தமிழ்நாடு - குதிரைவால் வகை நீர்வீழ்ச்சிகள்
வஜ்ராய் நீர்வீழ்ச்சி	சதாரா மாவட்டம், மகாராட்டிரா- 3 அடுக்கு, 2 வது உயரமான வீழ்ச்சி வகை நீர்வீழ்ச்சி
பர்கானா நீர்வீழ்ச்சி	மோகா மாவட்டம், கர்நாடகா - அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்

ஜோக் நீர்வீழ்ச்சி	மோகா மாவட்டம், கர்நாடகா - காஸ்கேட் நீர்வீழ்ச்ச
கந்ததர் நீர்வீழ்ச்சி	கெந்துஜார் மாவட்டம் மற்றும் சுந்தர்கர், ஒடிசா- குதிரைவால் நீர்வீழ்ச்சி
வான்டாங் நீர்வீழ்ச்சி	செர்ச்சிப் மாவட்டம், மிசோரம் - 2 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்
குனே நீர்வீழ்ச்சி	புனே மாவட்டம், மகாராட்டிரா- 3 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்
தோசேகர் நீர்வீழ்ச்சிகள்	சதாரா மாவட்டம் மகாராட்டிரா- 3 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்
குச்சிப்பாரா நீர்வீழ்ச்சி	வயநாடு மாவட்டம், கேரளா - 3 அடுக்கு நீர்வீழ்ச்சிகள்
மகோட் நீர்வீழ்ச்சி	உத்தர கன்னடா, கர்நாடகா- 2 அடுக்கு ∴ பிரிக்கப்பட்ட நீர்வீழ்ச்சிகள்
ஜோராண்டா நீர்வீழ்ச்சி	மயூர்பஞ்ச், ஒடிசா
தீரத்கர் நீர்வீழ்ச்சி	பாஸ்டர், சத்தீஸ்கர்- பிளாக் வகை நீர்வீழ்ச்சி
கிளியூர் அருவி	ஏற்காடு, தமிழ்நாடு- விசிறி வகை நீர்வீழ்ச்சி
குடுமாரி நீர்வீழ்ச்சி	உடுப்பி, கர்நாடகா- குதிரைவால் வகை நீர்வீழ்ச்சி
முத்தியால மடுவு அருவி	பெங்களுர் ரூரல், கர்நாடகா
தீரத்கர் நீர்வீழ்ச்சி	பஸ்தார், சத்தீஸ்கர்
லாங்ரியாங் நீர்வீழ்ச்சி	மேற்கு காசி ஹில்ஸ், மேகாலயா
தலகோணா நீர்வீழ்ச்சி	சித்தூர், ஆந்திரா- ஆந்திராவில் அதிக இடம்
கக்கோலாட் நீர்வீழ்ச்சி	நவாடா, பீகார்- கண்புரை வகை
அதிரப்பள்ளி அருவி	திருச்சூர், கேரளா- வட்டார:கண்ட வகை நீர்வீழ்ச்சி

6.இந்தியாவின் முக்கிய நீர் வழிகள்

பெயர்	ஆறு	மாநிலம்	Lengh of NW(Kms)
1	கங்கை-பாகீரதி-ஹுக்ளி ஆறுகளின் பிரயாக்ராஜ்-ஹால்டியா பகுதி	உ.பி, பீகார், ஜார்க்கண்ட், மேற்கு வங்கம்	1620
2	பிரம்மபுத்திரா ஆற்றின் சாதியா-துப்ரி பகுதி	அசாம்	891
3	மேற்கு கடற்கரை கால்வாய் மற்றும் சம்பாகாரா கால்வாய் மற்றும் உதய்மண்டல் கால்வாய் கொல்லம்-கோட்டாபுரம் பகுதி	கேரளா	365
4	காக்கிநாடா முதல் புதுச்சேரி (பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்) ஆந்திரா)	ஆந்திரா, தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரி (ஏனாம் மற்றும் பாண்டிச்சேரி	1095
5	(அ) பிராமணி ஆறு-கர்க்வா ஆறு-தந்திகை ஆறு-பாண்டுலா நலா-துதேய் நலா-கனி தம்ரா ஆற்றின் தல்சேர்-தம்ரா பகுதி. (ஆ) கூவம் கால்வாயின் ஜியோன்காலி-சார்பாடியா நீட்சி. (இ) மாத்தாய் ஆறு மற்றும் மகாநதி டெல்டா ஆறுகளின் ஹர்பாடியா-தம்ரா பகுதி	ஒடிசா, மேற்கு வங்கம்	623
6	ஆயி ஆறு(6) பராக் ஆறு	அசாம்	121
7	அஜய் ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	96
8	ஆலப்புழா-சங்கனாசேரி கால்வாய்	கேரளா	28
9	ஆலப்புழா-கோட்டயம்-அதிரம்புழா கால்வாய்	கேரளா	38
10	அம்பா ஆறு	மகாராஷ்டிரா	45
11	அருணாவதி ஆறு-அரன் ஆறு	வடக்கு மகாராஷ்டிரா	98
12	அசி ஆறு	உ.பி	5.5
13	ஏ.வி.எம் கால்வாய்	கேரளா, தமிழ்நாடு	11
14	பைதாரணி ஆறு	ஒடிசா	49
15	பக்ரேஷ்வர் ஆறு-மயூராக்கி ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	137
16	பராக் ஆறு	அசாம்	121
17	பியாஸ் ஆறு	ஹி..பி , பஞ்சாப்	191
18	பெக்கி ஆறு	அசாம்	73
19	பெத்வா ஆறு	உ.பி	68
20	பவானி ஆறு	தமிழ்நாடு	94
21	பீமா ஆறு	தெலங்கானா மற்றும் கர்நாடகா	139
22	பிருபா ஆறு-பாடி ஆறு-கெங்குட்டி ஆறு-பிராமணி ஆறு	ஒடிசா	156
23	புதபலாங்கா ஆறு	ஒடிசா	56
24	சம்பல் ஆறு	உ.பி	60
25	சாபோரா ஆறு	கோவா	33

26	செனாப் ஆறு	ஜம்மு காஷ்மீர் மற்றும் பஞ்சாப்	53
27	கம்பர்ஜுவா கால்வாய்	கோவா	17
28	தபோல் கழிமுகம்-வசி'டி ஆறு	மகாராஷ்டிரா	45
29	தாமோதர் ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	135
30	திஹிங் ஆறு	அசாம்	114
31	தன்சிரி ஆறு-சாத்தே ஆறு	அசாம்	110
32	திக்கு ஆறு	அசாம்	63
33	டோயன்ஸ் ஆறு	அசாம்	61
34	டி.வி.சி கால்வாய்	மேற்கு வங்காளம்	130
35	துவாரகேஸ்வர் ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	113
36	துவாரகா ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	121
37	கண்டக் ஆறு	பிகார் மற்றும் உ.பி	300
38	கங்காதர் ஆறு	அசாம் மற்றும் மேற்கு வங்காளம்	62
39	கனோல் ஆறு	மேகாலயா	49
40	காகாரா ஆறு	பிகார் மற்றும் உ.பி	340
41	கட்டபிரபா ஆறு	கர்நாடகா	112
42	கோமதி ஆறு	உ.பி	518
43	குருபுரா ஆறு	கர்நாடகா	10
44	இச்சாமதி ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	64
45	இந்திரா காந்தி கால்வாய்	ஹரியானா, பஞ்சாப் மற்றும் ராஜஸ்தான்	650
46	சிந்து ஆறு	லாடக்	35
47	ஜலாங்கி ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	131
48	ஜவாய் ஆறு-லுனி ஆறு மற்றும் ரான் ஆ.பி கட்ச்	ராஜஸ்தான் மற்றும் குஜராத்	590
49	ஜீலம் ஆறு	ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர்	110
50	செஞ்சிராம் ஆறு	மேகாலயா	43
51	கபினி ஆறு	கர்நாடகா	23
52	காளி ஆறு	கர்நாடகா	54
53	கல்யாண்-தானே-மும்பை நீர்வழி, வசாய் கிரீக் மற்றும் உல்ஹாஸ் ஆறு	மகாராஷ்டிரா	145
54	கர்மனாசா ஆறு	பிகார் மற்றும் உ.பி	86
55	காவிரி ஆறு-கொள்ளிடம் ஆறு	தமிழ்நாடு	364
56	கார்கை ஆறு	ஜாக்கான்ட்	23
57	கோப்பிலி ஆறு	அசாம்	46
58	கோசி ஆறு	பிகார்	236
59	கோட்டயம்-வைக்கம் கால்வாய்	கேரளா	28
60	குமரி ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	77
61	குமரி ஆறு	மேகாலயா	28
62	லோஹித் ஆறு	அசாம்	100
63	லூனி ஆறு	ராஜஸ்தான்	327
64	மகாநதி ஆறு	ஒடிசா	425
65	மகாநந்தா ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	81

66	மாஹி ஆறு	குஜராத்	248
67	மலபிரபா ஆறு	கர்நாடகா	94
68	மண்டோவி ஆறு	கோவா	41
69	மணிமுத்தாறு ஆறு	தமிழ்நாடு	5
70	மஞ்சரா ஆறு	மகாராஷ்டிரா மற்றும் தெலுங்கானா	242
71	மாபுசா ஆறு-மொய்டு ஆறு	கோவா	27
72	நாக் ஆறு	மகாராஷ்டிரா	60
73	நர்மதா ஆறு	குஜராத்	227
74	நேத்ராவதி ஆறு	கர்நாடகா	78
75	பாலாறு ஆறு	தமிழ்நாடு	141
76	பஞ்சகங்கவல்லி ஆறு (பஞ்சகங்ககோலி)	கர்நாடகா	23
77	பழையாறு ஆறு	தமிழ்நாடு	20
78	பைங்கங்கா ஆறு-வர்தா ஆறு	மகாராஷ்டிரா	265
79	பென்னா ஆறு	ஆந்திர பிரதேசம்	29
80	பொன்னையாறு ஆறு	தமிழ்நாடு	125
81	புன்புன் ஆறு	பிகார்	35
82	புத்திமாரி ஆறு	அசாம்	72
83	ராவி ஆறு	ஹிமாச்சல பிரதேசம், ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர்	
84	ராஜ்புரி சிற்றோடை	மகாராஷ்டிரா	42
85	ரேவ்தண்டா சிற்றோடை மற்றும் குண்டலிகா ஆறு	மகாராஷ்டிரா	72
86	ரூப்நாராயண் ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	31
87	சபர்மதி ஆறு	குஜராத்	42
88	சால் ஆறு	கோவா	14
89	சாவதி ஆறு	கர்நாடகா	29
90	சாஸ்திரி ஆறு-ஜெய்காட் கோட்டை சிற்றோடை	மகாராஷ்டிரா	52
91	சாஸ்திரி ஆறு-ஜெய்காட் கோட்டை சிற்றோடை	மகாராஷ்டிரா	52
92	ஷிலாபதி ஆறு	மேற்கு வங்காளம்	26
93	சிம்சாங் ஆறு	மேகாலயா	62
94	சோன் ஆறு	பிகார்	160
95	சுபன்சிரி ஆறு	அசாம்	111
96	சுபர்ணரேகா ஆறு	ஜார்க்கண்ட், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் ஒடிசா	314
97	சுந்தர்பன்ஸ் நீர்வழிகள்	மேற்கு வங்காளம்	654
98	சட்லெஜ் ஆறு	பஞ்சாப் ரு ஹிமாச்சல பிரதேசம்	377
99	தாமிரபரணி ஆறு	தமிழ்நாடு	64
100	தாபி ஆறு	மகாராஷ்டிரா இ குஜராத்	436
101	திசு ஆறு மற்றும் சுங்கி ஆறு	நாகாலாந்து	42
102	ட்வாங் ஆறு	மிசோரம்	86
103	டன்ஸ் நதி	உ.பி	73
104	துங்கபத்ரா ஆறு	தெலுங்கானா , கர்நாடகா ரு ஆந்திர பிரதேசம்	230

105	உதயவரா ஆறு	கர்நாடகா	16
106	உம்கோட் ஆறு	மேகாலயா	20
107	வைகை ஆறு	தமிழ்நாடு	45
108	வருணா ஆறு	உ.பி	53
109	வைங்கங்கா ஆறு-பிராணஹிதா ஆறு	மகாராஷ்டிரா & தெலுங்கானா	164
110	யமுனை ஆறு	ஹரியானா, உ.பி மற்றும் டெல்லி	1089
111	ஜுவாரி ஆறு	கோவா	50

இந்தியாவில் உள்ள 13 பெரிய துறைமுகங்களின் பட்டியல்

1. கண்ட்லா துறைமுகம் (குஜராத்)
2. ஜவஹர்லால் நேரு துறைமுகம் (மகாராஷ்டிரா)
3. மும்பை துறைமுகம்
4. விசாகப்பட்டினம் துறைமுகம் (ஆந்திரப் பிரதேசம்)
5. சென்னை துறைமுகம்
6. மோர்முகாவ் துறைமுகம் (கோவா)
7. போர்ட் பிளேர் துறைமுகம் (அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகள்)
8. கொல்கத்தா துறைமுகம்
9. பாரதீப் துறைமுகம் (ஒரிசா)
10. கொச்சி துறைமுகம் (கேரளா)
11. தூத்துக்குடி துறைமுகம் (தமிழ்நாடு)
12. எண்ணூர் துறைமுகம் (சென்னை)
13. பனம்பூர் துறைமுகம் மங்களூர் / புதிய மங்களூர் துறைமுகம் (கர்நாடகா)

இந்தியாவின் கிழக்கு கடற்கரையில் உள்ள துறைமுகங்கள்

கிழக்கு கடற்கரை வங்காள விரிகுடாவில் அமைந்துள்ளது. இது 80 முதல் 100 கி.மீ வரை பரந்த கடற்கரையாகும். இது கங்கை முதல் கன்னியாகுமரி டெல்டா பகுதி வரை நீண்டுள்ளது, இது தமிழ்நாடு, ஆந்திரா மற்றும் ஒரிசா ஆகிய 3 இந்திய மாநிலங்களை இணைக்கிறது. மகாநதி, கிருஷ்ணா, கோதாவரி மற்றும் காவிரி ஆறுகளின் டெல்டாக்கள் கிழக்கு கடற்கரையில் உள்ளன. கிழக்குக் கடற்கரையின் டெல்டாக்கள் மிகவும் வளமானவை மற்றும் விவசாய நோக்கங்களுக்காக சிறந்தவை. இது சில சிறப்பு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் லகூன்கள், கடல் கடற்கரைகள் மற்றும் கடல் பார்களால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. கிருஷ்ணா நதியின் டெல்டா “தென்னிந்தியாவின் களஞ்சியம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சென்னை துறைமுகம்

- இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய துறைமுகமான சென்னை துறைமுகம் மெட்ராஸ் போர்ட் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- இத்துறைமுகத்தின் செயல்பாடு 1881 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு இந்தியாவின் மூன்றாவது பழமையான துறைமுகமாகும்.
- தமிழ்நாட்டின் முக்கிய துறைமுகமான இது வங்காள விரிகுடாவின் கோரமண்டல் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது.

- அதன் முக்கிய சரக்கு கையாளும் துறைமுகம் 2015 - 16 ஆம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்டபடி அதன் கையாளுதல் சாதனையை 0.5 மில்லியனில் இருந்து 100 மில்லியனாக அதிகரித்தது.
- அதன் சரக்கு கையாளுதலை 140 மில்லியனுக்கு அருகில் விரிவுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

தூத்துக்குடி துறைமுகம்

- தமிழ்நாட்டில் அண்மையில் கட்டப்பட்ட இந்தியாவின் முக்கிய துறைமுகங்களில் தூத்துக்குடி துறைமுகமும் ஒன்றாகும்.
- பழைய தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கு தெற்கே 8 கி.மீ.
- இரயில் மற்றும் சாலைகள் மூலம் இது சரியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
- இத்துறைமுகம் முக்கியமாக இலங்கையுடன் வர்த்தகம் செய்கிறது.
- வங்காள விரிகுடாவில் முத்து மீன்வளத்திற்கு இது நல்லது மற்றும் முத்து நகரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- உப்பு, சர்க்கரை, உணவு தானியங்கள், சமையல் எண்ணெய்கள், நிலக்கரி மற்றும் பெட்ரோலியப் பொருட்கள் ஆகியவற்றின் வர்த்தகத்தை இது முக்கியமாகக் கையாள்கிறது.

விசாகப்பட்டினம் துறைமுகம்

- விசாகப்பட்டினம் துறைமுகம் இந்தியாவின் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் ஒரு அழகான கிரீக்கில் அமைந்துள்ளது.
- வில்லிங்டன் பிரபு விசாகப்பட்டினம் துறைமுகத்தை டிசம்பர் 19, 1933 அன்று திறந்து வைத்தார்.
- இத்துறைமுகம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 1.2 இலட்சம் பெரிய சரக்குகளைக் கையாளுகிறது.
- வெளித் துறைமுகம், உள் துறைமுகம் மற்றும் மீன்பிடித் துறைமுகம் என மூன்று முக்கிய துறைமுகங்களைக் கொண்டுள்ளது.
- இந்த துறைமுகம் நிலக்கரி, இரும்பு தாதுக்கள், பேலட்கள், எண்ணெய் மற்றும் அலுமினா ஆகியவற்றின் வர்த்தகத்தை மேற்கொள்கிறது.

பாரதீப் துறைமுகம்

- இந்தியாவின் முக்கிய ஆழ்கடல் துறைமுகமான ஓரிசா மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள பாரதீப் துறைமுகம்.
- இது மிகவும் ஆழமான துறைமுகமாகும், இது கனமான மற்றும் மொத்த கொள்கலன்களைக் கையாள அனுமதிக்கிறது.
- இத்துறைமுகம் சரக்குகளை கொண்டு செல்வதற்காக சொந்த இரயில் பாதையைக் கொண்டுள்ளது.
- இத்துறைமுகம் முக்கியமாக நிலக்கரி மற்றும் இரும்புத் தாதுக்களின் வர்த்தகத்தை மேற்கொள்கிறது.

கொல்கத்தா துறைமுகம்

- இது வங்காள விரிகுடாவிலிருந்து 128 கி.மீ தூரத்தில் ஹூக்லி ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது.
- இந்த துறைமுகம் முக்கியமாக ஆஸ்திரேலியா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்கிறது.
- கொல்கத்தா துறைமுகம் “கிழக்கு இந்தியாவின் நுழைவாயில்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- கொல்கத்தா துறைமுகங்கள் மற்றும் ஹால்டியா துறைமுகங்கள் என இரண்டு துறைமுகங்களைக் கொண்ட ஒரே துறைமுகம் இதுவாகும்.

- கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் கட்டப்பட்ட இந்தியாவின் பழமையான துறைமுகங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.
- இது சணல் வர்த்தகத்தின் முக்கிய மையமாகும்.
- சணல் தவிர தேயிலை, தாமிரம், எஃகு, தோல் போன்றவற்றின் ஏற்றுமதியையும் இது மேற்கொள்கிறது. இந்த துறைமுகம் முக்கியமாக இயந்திரங்கள், கச்சா எண்ணெய், இரசாயன உரங்கள் போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்கிறது.

எண்ணூர் துறைமுகம்

- சென்னை துறைமுகத்தில் இருந்து கோரமண்டல் கடற்கரையில் 24 கி.மீ.
- போக்குவரத்தை எளிதாக்குவதற்காக இது ரயில் மற்றும் சாலை இணைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.
- நிலக்கரி ஏற்றுமதியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.
- இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் கிட்டத்தட்ட 16 மில்லியன் டன் நிலக்கரியைக் கையாளுகிறது.
- தனியாருக்குச் சொந்தமான இந்தியத் துறைமுகங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரையில் உள்ள துறைமுகங்கள்

இது இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. இது அரபிக்கடலில் இருந்து மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் வழியாக தெற்கிலிருந்து வடக்கு வரை பரவியுள்ளது. இது 10 முதல் 80 கி.மீ அகலம் கொண்ட ஒரு குறுகிய கடற்கரை மற்றும் இதன் நீளம் சுமார் 1400 கி.மீ ஆகும். இது மணற்பாங்கான மண், மணல் குன்றுகள், மண் அடுக்குகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது. இது டெல்டாக்களில் இல்லை.

கண்ட்லா துறைமுகம்

- குஜராத்தின் கட்ச் வளைகுடாவிலிருந்து 90 கி.மீ தொலைவில் காண்ட்லா துறைமுகம் அமைந்துள்ளது.
- இது அமைந்துள்ள இடம் கண்ட்லா சிற்றோடை என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- 1950 ஆம் ஆண்டில் இந்தியப் பிரிவினைக்குப் பிறகு கராச்சி துறைமுகத்தை இழந்து கட்டப்பட்ட இந்தியாவின் பரபரப்பான மற்றும் பணக்கார துறைமுகம் இதுவாகும்.
- நாட்டின் மில்லியன் கணக்கான சரக்குகளை கொண்டு செல்லும் மிகப்பெரிய துறைமுகம் இதுவாகும்.
- இது இந்தியாவின் முதல் ஏற்றுமதி செயலாக்க துறைமுகமாகும்.
- இது முக்கியமாக பெட்ரோலியம், எஃகு, இரும்பு இயந்திரங்கள், இரசாயனங்கள், உப்புகள், ஜவுளிகள் மற்றும் தானியங்களை இறக்குமதி செய்கிறது. தற்போது இது அதிக லாபம் ஈட்டும் இந்தியத் துறைமுகமாகும்.

மும்பை துறைமுகம்

- இது மேற்கு மும்பையின் பிரதான நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ள இந்தியாவின் மிகப்பெரிய துறைமுகமாகும்.
- இது 10 முதல் 12 மீட்டர் ஆழமுள்ள இயற்கை துறைமுகமாகும்.
- இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கை இது கையாளுகிறது.
- நாட்டின் பொருளாதாரம் மற்றும் வர்த்தக விவகாரங்களை அதிகரிப்பதில் இது முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.
- இது ஃப்ரண்ட் பே அல்லது கேட்வே ஆஃப் இந்தியா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- இது முக்கியமாக திரவ இரசாயனங்கள், பெட்ரோலிய பொருட்கள் மற்றும் கனிம எண்ணெய் ஆகியவற்றை இறக்குமதி செய்கிறது, மேலும் இது முக்கியமாக தோல், பருத்தி துணிகள், புகையிலை, மாங்கனீசு போன்றவற்றை ஏற்றுமதி செய்கிறது.

ஜவஹர்லால் நேரு துறைமுகம்

- ஜவகர்லால் நேரு துறைமுகம் மகாராஷ்டிராவின் மும்பையின் கிழக்கில் அமைந்துள்ளது.
- இது நவா சேவா என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறது.
- இது இந்தியாவின் மிகப்பெரிய கொள்கலன் துறைமுகமாகும்.
- இது 1989 இல் கட்டப்பட்டது. இது முழுக்க முழுக்க இந்திய அரசுக்குச் சொந்தமானது.
- 56% வர்த்தகம் இத்துறைமுகத்தால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.
- ஜவஹர்லால் நேரு துறைமுகம் விளையாட்டுப் பொருட்கள், ஜவுளிகள், தரைவிரிப்புகள், இறைச்சி, பிளாஸ்டிக் போன்றவற்றை முக்கிய ஏற்றுமதி செய்கிறது, மேலும் இது முக்கியமாக மின்சார இயந்திரங்கள், தாவர எண்ணெய், அலுமினியம் போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்கிறது.

மோர்முகாவ் துறைமுகம்

- மோர்முகாவ் துறைமுகம் கோவாவில் அமைந்துள்ளது.
- இத்துறைமுகம் மாநிலத்தின் வர்த்தக விவகாரங்களை செழுமைப்படுத்துகிறது.
- 1963 ஆம் ஆண்டில் இது ஒரு பெரிய துறைமுகமாக அறிவிக்கப்பட்டது.
- இது இந்தியாவின் முக்கிய இரும்பு தாது ஏற்றுமதியாளராகும். இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 50 மில்லியன் டன் இரும்புத் தாதுவை ஏற்றுமதி செய்கிறது.

கொச்சின் துறைமுகம்

- கொச்சி துறைமுகம் கேரளாவில் அமைந்துள்ளது.
- இது அரபிக் கடலில் மிகப்பெரிய மற்றும் மிகவும் வளர்ந்து வரும் துறைமுகங்களில் ஒன்றாகும்.
- இது வில்லிங்டன் மற்றும் வல்லார்பாடம் என்ற இரண்டு தீவுகளுக்கு இடையில் அமைந்துள்ளது.
- இது முக்கியமாக காபி, தேயிலை, மசாலாப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்கிறது, அதே நேரத்தில் கனிம எண்ணெய் மற்றும் இரசாயன உரங்களை முக்கியமாக இறக்குமதி செய்கிறது. இது இந்தியாவின் கப்பல் கட்டும் மையமாகும்.

மங்களூர் துறைமுகம்

- இது கடலோர நகரமான மங்களூரில் அமைந்துள்ளது.
- இது குருபுரா ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள இந்தியாவின் முக்கிய துறைமுகமாகும்.
- முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி 1974 ஆம் ஆண்டில் மங்களூர் துறைமுகத்தை திறந்து வைத்தார்.
- இது கர்நாடகாவின் பனம்பூர் துறைமுகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- இது ஆண்டு முழுவதும் செயல்படும் ஒரு ஆழ்கடல் துறைமுகமாகும்.
- அத்தியாவசிய இறக்குமதி பொருட்களில் மரம், மரக்கூழ், உரங்கள், கச்சா எண்ணெய்கள், எல்பிஜி மற்றும் ஏற்றுமதி பொருட்களில் காபி, கிராணைட் கல், இரும்பு, மாங்கனீசு, பேல்ட்கள், முந்திரி போன்றவை அடங்கும்.

மாநிலங்களின் அடிப்படையில் முக்கிய தேசிய நெடுஞ்சாலைகளின் பட்டியல்

மாநில பெயர்	தேசிய நெடுஞ்சாலையின் எண்.
ஆந்திரப் பிரதேசம்	4, 5, 7, 9, 16, 18, 43, 63, 202, 205, 214, 214A, 219, 221 & 222
அருணாச்சலப் பிரதேசம்	52, 52A & 153
அசாம்	31, 31B, 31C, 36, 37, 37A, 38, 39, 44, 51, 52, 52A, 52B, 53, 54, 61, 62, 151, 152, 153 & 154
பீகார்	2, 2C, 19, 28, 28A, 28B, 30, 30A, 31, 57, 57A, 77, 80, 81, 82, 83, 83, 84, 85, 98, 99, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107 & 110
சண்டிகர்	21
சத்தீஸ்கர்	6, 12A, 16, 43, 78, 200, 202, 216, 217, 111, & 221
டெல்லி	1, 2, 8, 10 & 24
கோவா	4A, 17, 17A & 17B
குஜராத்	NE-I, 6, 8, 8A, 8B, 8C, 8D, 8E, 14, 15, 59, 113 & 228
ஹரியானா	1, 2, 8, 10, 21A, 22, 64, 65, 71, 71A, 72, 73, 73A , 71B & NE-II1512
ஹிமாச்சல பிரதேசம்	1A, 20, 21, 21A, 22, 70, 72, 88 & 73A
ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர்	1A, 1B, 1C & 1D
ஜார்க்கண்ட்	2, 6, 23, 31, 32, 33, 75, 78, 80, 98, 99 & 100
கர்நாடகா	4, 4A, 7, 9, 13, 17, 48, 63, 67, 206, 207, 209, 212 & 218
கேரளா	17, 47, 47A, 49, 208, 212, 213, & 220
மத்திய பிரதேசம்	3, 7, 12, 12A, 25, 26, 26A, 27, 59, 59A, 69, 75, 76, 78, 86 & 92
மகாராஷ்டிரா	3, 4, 4B, 4C, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 50, 69, 204, 211 & 222
மணிப்பூர்	39, 53, 150 & 155
மேகாலயா	40, 44, 51 & 62
மிசோரம்	44A, 54, 54A, 54B, 150 & 154
நாகாலாந்து	36, 39, 61, 150 & 155
ஒடிசா	5, 5A, 6, 23, 42, 43, 60, 75, 200, 201, 203, 203A, 215, 217 & 2243704
பாண்டிச்சேரி	45A & 66
பஞ்சாப்	1, 1A, 10, 15, 20, 21, 22, 64, 70, 71, 72 & 95
ராஜஸ்தான்	3, 8, 11, 11A, 11B, 12, 14, 15, 65, 71B, 76, 79, 79A, 89, 5585, 90, 113, 112, 114 & 116
சிக்கிம்	31A
தமிழ்நாடு	4, 5, 7, 7A, 45, 45A, 45B, 45C, 46, 47, 47B, 49, 66, 67, 68, 205, 207, 208, 209, 210, 219, 220, 226 & 227
திரிபுரா	44 & 44A 400
உத்தராஞ்சல்	58, 72, 72A, 73, 74, 87, 94, 108, 109, 123, 119, 121, 87 Ext. & 125
உத்தரப் பிரதேசம்	2, 2A, 3, 7, 11, 12A, 19, 24, 24A, 24B, 25, 25A, 26, 27, 28, 28B, 28C, 29, 56, 56A, 56B, 58, 72A, 73, 74, 75, 76, 86, 87, 91, 91A, 92, 93 ,96, 97 , 119 & NE-II
மேற்கு வங்கம்	2, 2B, 6, 31, 31A, 31C, 32, 34, 35, 41, 55, 60, 60A, 80, 81 & 117
அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார்	223

இந்தியாவின் 11 முக்கிய தேசிய நெடுஞ்சாலைகள்

தேசிய நெடுஞ்சாலை	நீளம் (கிலோ மீட்டரில்)	பாதை
NH 44 (old NH 7)	3,745	ஸ்ரீநகர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை
NH 27	3,507	குஜராத்தின் போர்பந்தர் முதல் அசாமின் சில்சார் வரை
NH 48 (old NH 8)	2,807	டெல்லியிலிருந்து சென்னை
NH 52	2,317	சங்கர், பஞ்சாப் முதல் அங்கோலா, கர்நாடகா வரை
NH 30 (Old NH 221)	2,040	உத்தரகாண்டின் சித்தர்கஞ்ச் முதல் ஆந்திராவின் இப்ராஹிம்பட்டினம் வரை.
NH 6	1,873	மேகாலயாவில் உள்ள ஜோராபத் மற்றும் மிசோரமில் விற்பனையில் முடிவடைகிறது
NH 53	1,781	குஜராத்தில் ஹஜிரா மற்றும் ஒடிசாவில் பிரதீப் துறைமுகம்.
NH 16 (Old NH 5)	1,711	மேற்கு வங்கத்தின் கிழக்கு கடற்கரை முதல் தமிழ்நாட்டின் சென்னை வரை.
NH 66 (Old NH 17)	1,622	பன்வேல் கன்னியாகுமரியில் காலமானார்
NH 19 (Old NH 20)	1,435	டெல்லி முதல் கொல்கத்தா வரை
NH 34	1,426	உத்தரகாண்டில் உள்ள கங்கோத்ரி தாம் முதல் மத்திய பிரதேசத்தின் லக்நோ வரை

முக்கியமான இந்திய ஆறுகள் மற்றும் அவற்றின் துணை ஆறுகள்

ஆறு	Tributaries
சிந்து	ஜீலம், செனாப், ரபி ∴ ரவி, பியாஸ் சட்லெஜ்
ஜீலம்	கிள்கங்கா
ரவி	புதில், நயி அல்லது தோனா, செயல், உஜ்
கங்கா	ராம்கங்கா, கோமதி, காகர், கண்டக், கோசி, மகாந்தா, யமுனா, மகன், தாமோதர்

யமுனா	சம்பல், சிந்து, பெட்வா, கென், டான்ஸ், சாரதா
சம்பல்	பனாஸ், காளி சிந்து, ிப்ரா, பர்பதி, மேஜ்
பிரம்மபுத்திரா:	திபாங், லோஹித், தன்சிரி, சுபன்சிரி, மானஸ், திஸ்தா
திஹாங்:சாங்போ	சியோநாத், ஹஸ்டியோ, ஜோங்க், மாண்ட், ஐபி, ஓங், டெல்
மகாநதி	பராகர், கோனார்
தாமோதர்	கோலார், துதி, ஹிரன், பூகி, தவா
நர்மதா	பூர்ணா, கிர்னா, பன்சாரா, போரி, அனேர்
தப்தி	இந்திராவதி, மஞ்சிரா, பிந்துசாரர், சர்பாரி, பெங்கங்கா, பிரணஹிதா
கோதாவரி	துங்கபத்ரா, கட்டபிரபா, பீமன், வேதவதி, கொய்னா, வர்ணா, திண்டி, முசி, துத்கங்கா
விருத்த கங்கை	கபினி, ஹேமாவதி, சிம்ா, அர்காவதி, லட்சுமண தீர்த்தம், நொய்யல், அமராவதி

முக்கியமான சுற்றுச்சூழல் மாநாடுகள் மற்றும் நெறிமுறைகளின் பட்டியல்

பெயர்	நிறுவப்பட்ட ஆண்டு	அமைப்பு
ராம்சர் மாநாடு	1971	சர்வதேச மாநாடு
அழிந்துவரும் காட்டு விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களின் சர்வதேச வர்த்தகம் பற்றிய மாநாடு (CITES)	1973	சர்வதேச ஒப்பந்தம்
பான் மாநாடு	1979	ஐக்கிய நாடுகளின் சுற்றுச்சூழல் திட்டம்
மாண்ட்ரீல் நெறிமுறை	1987	பலதரப்பு சுற்றுச்சூழல் ஒப்பந்தம்
வியன்னா மாநாடு	1988	பலதரப்பு சுற்றுச்சூழல் ஒப்பந்தம்
பாஸல் மாநாடு	1989	பலதரப்பு சுற்றுச்சூழல் ஒப்பந்தம்
உயிரியல் பன்முகத்தன்மை பற்றிய மாநாடு (CBD)	1992	பலதரப்பு ஒப்பந்தம்
காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகளின் கட்டமைப்பு மாநாடு (UNFCCC)	1992	அரசுகளுக்கிடையேயான ஒப்பந்தம்
ரியோ உச்சி மாநாடு	1992	ஐக்கிய நாடுகள்

பாலைவனமாக்குதலை எதிர்த்து ஐக்கிய நாடுகளின் மாநாடு (UNCCD)	1994	ஐக்கிய நாடுகள்
கியோட்டோ நெறிமுறை	1997	UNFCCC
ரோட்டர்டாம் மாநாடு	1998	ஐநா ஒப்பந்தம்
உயிரியல் பாதுகாப்பு குறித்த கார்டஜீனா நெறிமுறை	2000	CBD இல் முதல் நெறிமுறை
ஸ்டாக்ஹோம் மாநாடு	2001	ஸ்டாக்ஹோம், ஸ்வீடன்
UN-REDD	2008	ஐக்கிய நாடுகளின் திட்டம்
நகோயா நெறிமுறை	2010	CBD இல் இரண்டாவது நெறிமுறை
மினாமாடா மாநாடு	2013	சர்வதேச ஒப்பந்தம்
பாரிஸ் ஒப்பந்தம்	2015	UNFCCC
கிகாலி திருத்தம்	2016	சர்வதேச ஒப்பந்தம்
COP24	2018	ஐக்கிய நாடுகள்
COP21	2016	ஐக்கிய நாடுகள்
COP25	2019	ஐக்கிய நாடுகள்

